

نوشتن

به نام خدای مهربان

در آخرین شماره‌ای که این جانب در خدمت شما مخاطبان عزیز هستم، بسیار مایلم توجه شما عزیزان را به موضوعی جلب کنم که در سال‌ها و دهه‌های گذشته نادیده گرفته شده و همین نادیده گرفته شدن مشکلات بسیاری را در دوران پس از فارغ‌التحصیلی از نظام آموزش و پرورش سبب شده است.

در این دوره قصد داشتیم به این موضوع بپردازیم و از همین شماره‌ای که در دستتان هست، کار را آغاز کردیم. ادامه‌ی این فرایند در شماره‌های بعد، منوط است به نظر شورای سردبیری و سردبیر محترم تازه‌نفسی که از این پس اداره‌ی مطالب این ماهنامه را در اختیار خواهد گرفت.

یکی از معضلات جدی کشور که پایه‌اش در آموزش و پرورش گذاشته می‌شود، معضل خواندن و نوشتن است.

امروزه، از آمار دقیقه‌های مطالعه‌ی هر فرد سخن بسیار گفته می‌شود. البته بعضی در رد کم بودن سرانه‌ی مطالعه، به مطالعه در فضاهای مجازی اشاره می‌کنند که در این آمارها گنجانده نشده است. اما آنچه مغفول مانده، توانایی نوشتن است.

ما معلمان توانای بسیاری داریم که طرح‌ها و برنامه‌های زیادی در

مدرسه‌ی
مطلوب و
دوست‌داشتنی
کودک، یافتنی نیست،
ساختنی است.

فرصت اندیشیدن

مقصود رزم آرای شرق

توجه
به کودکان
به‌عنوان سرمایه‌های
اجتماعی، از الزامات
توسعه‌ی جامعه
است.

مدرسه‌ها اجرا می‌کنند. بسیاری از این طرح‌ها و برنامه‌های خلاقانه زاینده‌ی فکر و اندیشه‌ی خود معلمان هستند، اما تعداد کمی از دوستان قادر هستند چندخطی درباره‌ی برنامه‌ای که اجرا کرده‌اند، بنویسند.

در همین فضاهای مجازی، در کتاب‌هایی که افراد جوان می‌نویسند و منتشر می‌کنند، حتی در زیرنویس برنامه‌های تلویزیونی، واژه‌های پر غلظی دیده می‌شود که نگرانی‌ها را از گذشته بیشتر می‌کند. از این رو مصمم شدیم توجه مخاطبان را به اهمیت نوشتن جلب کنیم و تا جایی که می‌توانیم، به این مهم بپردازیم و راهکارهای ساده‌ای برای تمرین نوشتن بیاموزیم. بیشتر مطالبی که در این شماره خواهید خواند، پیرامون نحوه‌ی آموزش نوشتن به دانش‌آموزان است.

توصیه‌ی من به شما این است که همان تمرین‌ها را خودتان هم اجرا کنید. نوشتن موضوع بسیار مهمی است که از همان ابتدا باید بیاموزید و آموزش بدهید. نوشتن و خواندن دو امر وابسته به هم هستند و هر یک دیگری را تکمیل می‌کند. در ابتدا عادت نوشتن پیدا کنید و سپس به آموزش درست نوشتن اقدام کنید. بعد هر چه را آموخته‌اید به دانش‌آموزان خود بیاموزید.

معلمان جوان می‌توانند با صرف ده تا پانزده دقیقه وقت در پایان روز و نوشتن گزارشی از فعالیت خود در آن روز، خود را به کار نوشتن عادت بدهند. پس از مدتی، این فعالیت ساده به‌قدری برایتان جذاب خواهد بود که دیگر دست از آن بر نخواهید داشت. روزهای اول سخت به نظر خواهد رسید. همان روزهای اول را با سماجت، حتی اگر شده با یک جمله، شروع کنید و سپس آن را بیشتر و بیشتر کنید. پس از چند سال متوجه خواهید شد چه گنجینه‌ی بزرگ و ارزشمندی فراهم کرده‌اید. آن گنجینه فقط دفترچه‌هایی نیست که در آن‌ها نوشته‌اید یا فایل‌هایی که در آن تایپ کرده‌اید، آن گنجینه‌ی ارزشمند را در درون خودتان خواهید یافت که چقدر شما را با دیگران متفاوت کرده است. این تفاوت ارزش بسیاری به شما می‌بخشد و شما را به معلم خاص و متمایز تبدیل می‌کند که سرشار از حرف و نکته است. این سرشاری در سال‌های بعد کار شما را کم می‌کند و به تعمیق آموزش‌هایی که می‌دهید و می‌گیرید، کمک می‌کند.

این توصیه‌نامه‌ی برادرانه را در آخرین سرمقاله‌ای که برای شما می‌نویسم، به یادگار داشته باشید.

خدا نگهدار تان

رویکرد
حاکم در فرایند
تربیت کودکان
رویکرد باغبانی
است نه نجاری.

جنبش‌های نوین
در تربیت کودکان:

«هر کودکی حق دارد از
آموزش لذت ببرد.»

«آهنگ یادگیری هر
کودکی متفاوت است.»

«من هم هستم.»

کودکان
در انتظار و
آرزوی خانه، مدرسه،
شهر و جامعه‌ی
«دوستدار کودک»
هستند.

